De Aard van het Beest

Voorwoord door vertaler:

Een heel scherp betoog van Dr. Pierce. Hij spreekt over de dubbele standaard die er in de wereld heerst. Christenen worden geacht de Joden niet te beledigen, terwijl Joden zelf geen stap van hun religie, traditie en superioriteits-ideologie willen afwijken. Waarom wel Joegoslavië aanvallen en niet Israël? Ook wijst Dr. Pierce op het belang van generaliseren. Generaliseren is een voorwaarde om te overleven. Ook al kennen we allemaal een paar Joden die aardige mensen lijken, toch vormen ze als groep een bedreiging voor ons voortbestaan.

Door Dr. William Pierce

Afgelopen week spraken we over de groeiende handel in blanke seks-slaven in Israël en de reactie daarop –beter gezegd het ontbreken van een reactie op- die handel in de VS. Ik las voor je uit de *Jerusalem Post* van 16 juni, waarin twee Israëlische feministen vertelden over het onder valse voorwendselen lokken van niet-Joodse meisjes uit Rusland, Oekraïne, Letland, Hongarije en andere Oost-Europese landen naar Israël. Hen werden goed-betaalde banen beloofd als secretaresses of leraressen, maar zodra ze in Israël aankwamen vielen ze ten prooi aan de Joodse slavenhandelaren. Deze meisjes worden verkracht, in elkaar geslagen en en in doodsangst gehouden door de Joodse slavenhandelaren om te zorgen dat ze meewerken, en dan worden ze geveild aan de eigenaren van bordelen en seksclubs, waar ze in kamers worden opgesloten en moeten werken als prostituees. De *Jerusalem Post* schreef ook dat de reden waarom Israël het centrum van de internationale handel in blanke slavinnen is, is dat het in Israël volkomen legaal is om mensen te kopen en te verkopen en slaven te bezitten, zolang het geen Joden betreft.

En we spraken over het feit dat Amerikanen Israël nog steeds ieder jaar steunen miljarden dollars militair en financieel steunen. En dat we nog steeds doen alsof de Duitse poging van zestig jaar geleden om hun land van de Joodse invloed te bevrijden –de zogenaamde “Holocaust”- de meest verschrikkelijke misdaad uit de geschiedenis van de wereld is. Onze nieuwsmedia spreken nog steeds over de slaven-houdende staat Israël als een “bastion van vrijheid en democratie” in het Midden Oosten. Onze president verwelkomt de minister president van Israël op het Witte Huis met open armen, in plaats van dat hij de marine naar de oostelijke Middellandse Zee stuurt om Tel Aviv te bestoken met kruisraketten en smart bombs totdat de Joden al hun blanke slavinnen vrijlaten en een leger VN blauwhelmen toelaten om Israel te bezetten en het te leren dat slavernij toch echt niet kan.

Waarom doen we dat niet? Waarom gelden voor de Joden niet dezelfde normen als voor andere mensen? Ik kreeg een aantal reacties van mensen die naar de uitzending van vorige week hadden geluisterd en ze zeiden me dat voor Joden de normen die voor andere mensen gelden niet van toepassing zijn omdat ze “Gods volk” zijn. Ik herhaal: “Gods volk” en het slecht is om kritiek op hen te hebben: dat staat in de Bijbel, zeiden deze luisteraars.

In eerste instantie hebben we misschien de neiging zulke luisteraars af te doen als hopeloos primitieve Bijbel-fanatiekelingen. Waarom zouden we een blank persoon die deze Joodse verzameling van bijgeloof, mythen en pseudo-geschiedenis letterlijk geloofd en zich erdoor laat leiden serieus nemen? Wel, een van de redenen om hen serieus te nemen is dat het er,

helaas, erg veel zijn – en veel van hen zijn geen slechte mensen. Zij zijn misleid door hun pastors en kerken; ze hebben een hoop onzin te verduren gekregen gedurende hun kindertijd. Maar echt, zijn mensen die geloven dat het heelal in zes dagen is gemaakt en dat de Joodse waarzegger Jesaja de zon de andere richting uit kon laten gaan –zijn zij dommer of naïever dan de mensen de volhouden dat het enige verschil tussen blanken en zwarten hun huidskleur is? Is de Bijbelse religie erger dan de religie van gelijkheid, de TV religie?

Een betere reden om naar deze mensen die alles uit de Bijbel geloven te luisteren is dat ze een goed punt hebben: een punt dat relevant is voor ons eigen probleem met de Joden. De Joden zijn het "gekozen volk," het zogenaamde "volk van het Boek." Het zijn niet alleen de meer primitieve Christelijke sekten die dat beweren; de Joden doen het zelf ook. Die bewering is in feite het fundament waarop hun hele religie, het gehele Joodse geloof, is gebaseerd, en het is belangrijk hier bij stil te staan. Op dit radioprogramma hebben we niet genoeg tijd voor een diepe analyse van de Bijbel, maar ik raad iedereen die serieus is geïnteresseerd in het Joodse vraagstuk zich hierin te verdiepen.

Wat we nu wel kunnen doen is in het kort een aantal dingen over de Bijbel van de Joden, het Oude Testament, opmerken. Het staat slavernij toe; het staat het kopen en verkopen van mensen toe. De Joodse god, Jahweh, of Jehovah, geeft expliciet zijn goedkeuring aan slavernij in de Joodse Bijbel; hij geeft specifieke instructies aan de Joden over het kopen en verkopen van slaven. Gedurende de tijd van het Oude Testament waren natuurlijk zowel Joden als andere volken actief in de slavernij. Toch is dit relevant voor het onderwerp dat we vandaag bespreken omdat het Joodse geloof het meest conservatieve van alle religies in de wereld is. De Joden hebben altijd ieder woord uit de Bijbel als juist beschouwd. Eeuwenlang hebben hun rabbijnen met elkaar gekibbeld over de kleinste details, en hun gekibbel staat genoteerd in de Talmoed, om als een gids te dienen voor alle religieuze Joden vandaag de dag. Ieder commentaar in het Oude Testament over het dieet of over kleding of over de persoonlijke verzorging wordt gezien als een Goddelijke wet, die ook vandaag gehoorzaamd moet worden door Orthodoxe Joden.

De Joden hebben erop gestaan dat de Christenen hun geloof aanpassen om de Joden tegemoet te komen, en de Christenen hebben misselijkmakend goed geluisterd. Het verslag van de kruisiging in het Nieuwe Testament is bijvoorbeeld drastisch geherinterpreteerd om de Joden van alle schuld vrij te spreken. Het Nieuwe Testament beschrijft de Joodse bende die Jezus overhandigde om gekruisigd te worden en vervolgens eiste dat hij ook echt gekruisigd werd, anders zouden ze gaan rellen. Ze schreeuwden dat zij en hun nageslacht de schuld op zich zouden nemen. Toen de Romeinse gouverneur Jezus wilde vrijspreken van de Joodse aanklachten bleven de Joden erop staan dat hij gekruisigd zou worden en spraken, *"Laat de straf voor Zijn bloed maar op ons en onze kinderen neerkomen."* Maar in de moderne tijd klaagden de Joden dat dit verslag uit het Nieuwe Testament ervoor had gezorgd dat Christenen een boosheid tegen hen bleven koesteren. En daarom bogen de Christelijke theologen en kerk-vertegenwoordigers zich over de kwestie en verkondigden dat het Nieuwe Testament het in werkelijkheid niet over de Joodse bevolking van Jeruzalem had – het zijn niet de Joden die de schuld dragen voor het bloed van Jezus- het is de gehele mensheid. Dat is de nieuwe interpretatie.

En dit is slechts <u>een</u> voorbeeld van hoe de Christenen hun geloof veranderen in een poging de Joden een plezier te doen. Als algemene regel geldt dat wanneer de Joden "Spring!" roepen, iedere Christelijke leider, van de Paus tot de laagste radio evangelist meteen reageert met, "Hoe hoog, meneer?"

Maar voor de Joden ligt het anders. Niemand vraagt hen zelfs maar om hun geloof aan te passen om het minder beledigend voor Christenen of Moslims of anderen te maken. En de Joden zouden er sowieso niet aan denken dingen te veranderen. De interpretatie van de Talmoed is onfeilbaar. Als Jahweh de kinderen Israëls 4.000 jaar geleden vertelde dat het okee is om slaven te kopen en te verkopen, dan is het vandaag nog steeds okee. En in het Israël van vandaag zijn zelfs de atheïstische Joden in de overheid erg voorzichtig om de Orthodoxe Joden niet te beledigen.

Toen de Romeinen Gallië en Brittannië en delen van Germania veroverden, werd ieder Romeins legioen die naar het noorden marcheerde gevolgd door Joodse slavenhandelaren, klaar om van de Romeinse officieren hun krijgs- en burger-gevangenen te kopen. Het is niet dat er toevallig een aantal slavenhandelaren Joods waren; de handel in Slaven was zowat een Joods monopolie, vergelijkbaar met de bonthandel of de diamantenhandel in New York vandaag. Er zijn geen wetten die het verbieden voor een niet-Jood om een winkel te beginnen op 47th street in New York en diamanten te kopen en verkopen, maar geen niet-Jood die bij zijn volle verstand is zou er maar aan durven denken. Het Joodse kartel zou tegen hem samenspannen en hem binnen een week belazerd en failliet hebben. En zo ging het ook met het kopen van gevangenen van het Romeinse leger. Joden scheppen zelfs op dat ze in bepaalde delen van Duitsland al langer wonen dat de Duitsers zelf. En is inderdaad het geval in sommige steden die ontstonden uit de permanente Romeinse legerkampen aan de Rijn en op andere plekken, de Joodse slavenhandelaren hadden hun eigen handelsposten aan het kamp vast. Toen de Germanen de Romeinen later verjoegen, bleven sommigen van de Joodse handelaren.

Duizend jaar later waren de Joden nog steeds slaven aan het kopen en verkopen in Europa, zo erg dat hun Christelijke buren het niet langer pikten. Dit leidde tijdens de Middeleeuwen tot een aantal wetten die het de Joden verbood Christelijke slaven te bezitten. Na de ontdekking van de Nieuwe Wereld en het begin van de grootschalige handel in negerslaven tussen Afrika en het Caribisch gebied, waren Nederlandse Joden –met name degenen die kort daarvoor uit Spanje en Portugal waren verbannen- er snel bij om een groot deel van deze handel in zwart vlees op zich te nemen. Ze hadden een goede startpositie, omdat veel Joden schepen bezaten en veel waren al actief in de internationale handel.

De reden dat ik zo uitweidt op deze historische en theologische aspecten is om duidelijk te maken dat zowel de Joodse religie als de Joodse traditie slavernij goedkeuren. In Europa of Amerika lukt het ze vandaag niet meer, maar in Israël, onder elkaar, zien ze geen reden om van de normale gang van zaken af te wijken. Ze moeten dit natuurlijk proberen geheim te houden. Maar zich anders voordoen en misleiding zijn dingen die ook als vanzelf komen. De Joden hebben een *modus vivendi* die werkelijk uniek is onder de mensenrassen. Voor tenminste de afgelopen 2.600 jaar –dat is, sinds de zogenaamde " Babylonische gevangenschap" – en misschien zelfs veel eerder, hebben de Joden geprobeerd hun eigen identiteit in stand te houden en tegelijk als een minderheid in niet-Joodse samenlevingen te leven. Andere rassen hebben een van de twee paden gekozen: ofwel ze leefden samen, tussen mensen van hun eigen groep, of ze verloren hun eigen identiteit en assimileerden in een andere samenleving. De Joden wilden altijd beide wegen, en hun vaardigheden in misleiden en bedrog zijn essentieel geweest in de mate van succes die ze hebben gehad.

En dat brengt ons op de vraag waar ik het vandaag met je over wil hebben. Hoe zijn de Joden nu echt? Wie is de echte Jood: is het de geniepige slavenhandelaar met een haakneus in Tel

Aviv die onze vrouwen mishandeld om dat zijn religie en de wetten van zijn land het hem toestaan, of is het de gevoelige, viool-spelende mensenlievende Jood die Hollywood ons presenteert? Algemener, is de echte Jood de Israëlische burger die, wanneer hij zelf niet in slaven handelt, zich niet stoort aan de tradities van zijn volk en met het feit dat zijn mede-Joden actief zijn in de slavenhandel- of is het die vriendelijke Jood die een kledingzaak heeft in het winkelcentrum waar je wel eens wat koopt en die niet duisterder overkomt dan welke andere winkelier dan ook?

Zijn deze besneden bankiers geschikte jongens of bloeddorstige gieren?

Is het de vreemd-uitziende Orthodoxe Talmoed-Joed, met zijn lange pijpenkrullen en keppeltje en zwarte gewaad, die je in de New Yorkse diamantenwijk tegenkomt, of is het de normaal-uitziende Joodse economieprofessor die je aan de universiteit had, die een geschikte vent leek?

Deze vraag is natuurlijk misleidend. Al deze Joden zijn "echte Joden," maar geen van hen heeft alle eigenschappen als individuele Jood die ze wel samen als een groep hebben. Feit is dat er behoorlijk wat verschillen bestaan tussen de Joden. Om dit te illustreren, in het Israël van vandaag verkeren de Orthodoxe Joden –dat zijn de Joden die het Joodse geloof serieus nemen- en de rest van de Joden praktisch op voet van oorlog met elkaar over politieke vraagstukken. De Orthodoxe Joden steken zelfs synagoges van niet-Orthodoxe Joden in de brand. Ze noemen elkaar "Nazi's." De atheïstische en andere niet-Orthodoxe Joden vormen de meerderheid in Israël, maar de Orthodoxen zijn beter georganiseerd en fanatieker. Duidelijk mag zijn dat Joden het met elkaar over veel dingen oneens zijn.

Heeft het dan nog wel zit om verband te leggen tussen zaken als de handel in blanke slaven in Israël of het propaganderen van interraciale seks tussen blanken en niet-blanken in Amerika met de Joden als een groep?

Het antwoord op die vraag is ja, het heeft zeker zin om bepaalde eigenschappen toe te schrijven aan de Joden als geheel- als een volk, een ras, een natie- en ook om het gehele Joodse volk verantwoordelijk te stellen voor bepaald beleid en bepaalde acties: *"Laat de straf voor Zijn bloed maar op ons en onze kinderen neerkomen."* Dat is iets dat we lang hebben begrepen, veel langer dan 2.000 jaar. Toch zijn er veel Amerikanen vandaag die zo verward zijn door de hersenspoelende propaganda van de afgelopen paar decennia dat ze het niet meer begrijpen. Zij geloven bijvoorbeeld dat het normaal is voor een krant om het ras van een misdadiger niet te noemen, omdat wanneer dat gebeurd het mensen bevooroordeeld tegen zwarten. Je kan zeggen dat wanneer een zwarte verkrachter of een zwarte moordenaar vrij rond loopt, onze mensen ervan moeten weten, zodat ze zich kunnen beschermen. Ze zouden moeten weten hoe hij eruit ziet. Toch zeggen liberalen dat omdat niet alle zwarten

verkrachters of moordenaars zijn, het verkeerd is om het ras te noemen van degenen die het wel zijn, want dat zal er toe leiden dat ons volk extra voorzichtig zal zijn met zwarten in het algemeen.

En dat klopt natuurlijk. Mensen generaliseren. Mensen maken stereotypen. Daarom zijn we hier nog. Het is een een techniek om te overleven. Onze voorouders zagen een miljoen jaar geleden wat er gebeurde wanneer een van hen werd gebeten door een giftige slang, en ze begonnen slangen in het algemeen te vermijden, zelfs al waren er veel slangen niet giftig. *Better safe than sorry* -beter veilig dan spijt hebben- vonden ze, hoewel onze negatieve mening over slangen in het algemeen misschien niet klopt. De blanke vrouwen die minder dan een maand geleden door negers en Puerto Ricans werden uitgekleed in Central Park en dingen in hun gaatjes werd geschoven hadden niet gegeneraliseerd. Ze hadden niet geconcludeerd dat het beter was uit de buurt te blijven van een gebied met een hoge concentratie niet-blanken.

De blanken van Rhodesië was het ook niet gegeneraliseerd toen ze hun land aan de zwarten overgaven. Hun politici en media mensen en dominees zeiden hen: “Niet alle negers zijn terroristen. Er zijn veel hardwerkende, gezagsgetrouwe negers. De terroristen zijn maar een minderheid. Het zal geen probleem zijn om een zwarte meerderheid over ons land te laten heersen, want ze zullen de terroristen onder controle houden. Het is verkeerd om te generaliseren over negers en landen onder neger bestuur. Dat zou racistisch zijn.” En de Rhodesiërs geloofden hun politici en mediamensen en dominees. Ze keken niet om zich heen naar andere landen onder zwart bestuur in Afrika, waarvan ieder land een invalide ziekte-hol is. Het lukte ze niet te kijken naar zwart gedrag in het algemeen, door de loop van de geschiedenis. Ze geloofden dat het slecht zou zijn als ze een algemene conclusie over zwarten als groep trokken, als een ras. Omdat niet alle negers hetzelfde zijn; sommigen zijn niet verkeerd, en het zou niet eerlijk zijn om ze op een hoop te gooien. En nu laat de geschiedenis de blanke Rhodesiërs langzaam verdwijnen.

Negers slachten de kip met de gouden eieren. Door de blanke boeren te onteigenen, te verkrachten en te vermoorden zullen de negers straks zelf in hongersnoden omkomen. Zimbabwe is samen met Zuid-Afrika het beste voorbeeld van hoe erg het mis zal gaan met een land wanneer er een neger-meerderheid aan de macht komt.

Ze waren niet fit genoeg om te overleven. Sinds Mugabe een aantal dagen terug werd herkozen zijn de aanslagen op blanke boerderijen en de gezinnen van blanke boeren toegenomen. Steeds meer worden van de boerderijen die ze al voor vele generaties in hun bezit hebben verdreven. Binnenkort zullen ze allemaal verdwenen zijn.

Dus, waarom is het terecht om die aardige Joodse economieprofessor die je op de universiteit had en die aardige Joodse winkelier die je kent, op een hoop te gooien met Ehud Barak en Ariel Sharon en de eigenaars van blanke slaven in Israël? Het is terecht omdat als we dit niet

doen –als we er niet in slagen de juiste conclusies te trekken over de Joden als geheel, als een volk- wij zelf als volk niet zullen overleven. De Joodse winkelier, de Joodse professor, zij staan niet op zichzelf; zij bestaan in een ethnische context. Zij zijn niet simpelweg individuen; zij behoren tot een raciale gemeenschap, een nationale gemeenschap. Zij zijn Joden, en dat woord betekent veel voor heb. Het zijn Joden ongeacht of ze nu religieus zijn of niet, of ze ooit een synagoge van binnen hebben gezien of niet. Het zijn Joden ongeacht of ze nu in de blanke slavenhandel in Israël zitten of in maken van televisieprogramma's in Amerika zitten of dat ze simpelweg winkeliers of professors zijn.

In Israël zijn er Joden die geloven dat het een tactische fout was om Israel het wereldwijde centrum voor de blanke slavenhandel te laten worden en het de Joden uiteindelijk meer kan kosten dan dat het waard is, net zoals er in Duitsland voor de Tweede Wereldoorlog Joden waren die geloofden dat de promotie van communisme een tactische fout was voor de Joden als geheel en de Joden als groep meer zou kunnen kosten ze met communisme zouden kunnen winnen. Maar wanneer het erop aan komt zullen de Joodse winkelier en Joodse professor zich niet tegen hun eigen volk keren omdat ze geloven dat de Joodse handel in blanke slaven een tactische fout is. De Joden in Amerika waren in grote meerderheid voor het bombardement op Belgrado afgelopen jaar door Madeleine Albright om de Serviërs te dwingen aardig te zijn tegen de KLA terroristen die probeerden de provincie Kosovo over te nemen. Maar ze zouden het niet eens zijn met het bombarderen van Tel Aviv om de Israelische overheid te dwingen de handel in blanke slaven te stoppen. De vriendelijke Joodse winkeliers en de aardige Joodse professors waren merendeels voor het sturen van troepen naar Kosovo om de Serviërs te dwingen de Nieuwe Wereldorde te gehoorzamen, maar ik garandeer dat ze het niet eens zouden zijn met het sturen van troepen naar Israël om de Israëlische Joden enkele van hun nare gewoontes te doen opgeven –zoals het dwingen van Russische, Oekraïense, Letse en Hongaarse meisjes in de prostitutie- of het martelen van Palestijnse gevangenen of het sturen van Mossad moordcommando's naar andere landen om mensen te vermoorden die de Joden niet mogen door vergif in hun oren te spuiten of op afstand gecontroleerde bommen in hun telefoons te plaatsen. Geen eerlijk persoon die de Joden echt kent zal me hierin tegenspreken.

Jodin Albright stond wel klaar om de Serviërs aan te vallen, maar laat de Joden hun gang gaan. Joden baseren hun keuzes op wat goed is voor hun stam, ongeacht hun nationaliteit.

Ik zeg het nogmaals: ondanks hun diversiteit zijn de Joden een eenheid, en als we willen overleven moeten we dat begrijpen en ons ernaar gedragen. In het vormen van ons beleid moeten we het effect dat de Joden als een groep op onze samenleving en ons volk hebben onder ogen zien. Wat eruit springt is niet dat de Joodse economieprofessor die we hadden een

aardige vent leek, maar dat de Joden Hollywood en de reclame industrie bezitten en dan eigendom gebruiken om blanke meisjes te overtuigen dat het cool is om seks te hebben met negers. Wat eruit springt is niet dat de Joodse winkelier die we kennen een aardige en behulpzame man is; waar het omgaat is dat we een open-grenzen beleid hebben dat Amerika overstroomd met beneden-menselijk vuil uit Mexico en de rest van de Derde Wereld. En dat beleid wordt gesteund door de grote meerderheid van de Joden in Amerika, maar slechts door een klein gedeelte van de niet-Joodse blanke bevolking.

Het gaat erom dat als we niet over de Joden als een groep denken en we iets aan hun als een groep doen, de geschiedenis ons langzaam zal doen laten verdwijnen. Dat is net zo zeker als de geschiedenis nu de blanke Rhodesiërs doet verdwijnen.